

REZERVOÁR ŽIVÉ VODY

Starší David A. Bednar

Kvorum dvanácti apoštolů

Fireside CVS pro Mladé dospělé • 4. února 2007 • Universita Brigham Younga

Sestra Bednarová a já jsme vděční za to, že se s vámi můžeme dnes večer setkat. Když cestujeme po světě, obzvláště si ceníme příležitostí sejít se s věrnými mladými lidmi, jako jste vy, a učit se od nich. Dnes večer se modlím o pomoc Ducha Svatého, zatímco budeme společně uctívat Boha a usilovat o jednotu, abychom byli učeni z výsosti. (Viz NaS 43:16.)

Chtěl bych začít jednoduchou otázkou. Co je tím nejcennějším materiálem nebo zbožím na světě? Může nás zprvu napadnout, že největší cenu má zlato, ropa nebo diamanty. Ale ze všech minerálů, kovů, drahokamů a rozpouštědel, která se nacházejí na zemi nebo v zemi, je nejcennější voda.

Z vody prýští život. Voda udržuje život. Voda je prostředek, jehož je zapotřebí pro plnění různých funkcí u všech známých forem života. Naše fyzické tělo je přibližně ze dvou třetin tvořeno vodou. Zatímco bez jídla může člověk přežít mnoho dnů či dokonce celé týdny, bez vody obvykle zemře za tři nebo čtyři dny. Největší koncentrace populace na světě se většinou nachází poblíž zdrojů sladké vody. Zkrátka život by nemohl existovat, aniž by měl k dispozici a na dosah dostatečný zdroj čisté vody.

Živá voda

Vzhledem k důležité roli vody pro zachování všech forem života je to, jak Spasitel používá výraz „živá voda“, nadpřirozeně významné. Ve čtvrté kapitole Jana se píše, jak Ježíš a Jeho učedníci procházeli Samařím na cestě z Judstva do Galilee. Ve městě Sichar se zastavili u Jákobovy studnice.

„I přišla žena z Samaří vážiti vody. Kteréž řekl Ježíš: Dej mi píti.

Nebo učedníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů.

I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa Žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.)

Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a kdo jest ten, kterýž praví tobě: Dej mi píti, ty bys prosila jeho, a dal by tobě vody živé.

I dí jemu žena: Pane, aniž máš, čím bys navázil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? ...

Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět.

Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýstící se k životu věčnému.“ (Jan 4:7–11, 13–14.)

Živá voda, o které se mluví v tomto příběhu, představuje Pána Ježíše Krista a Jeho evangelium. A stejně jako je voda nezbytná pro zajištění fyzického života, tak jsou Spasitel a Jeho nauky, zásady a obřady nezbytné pro život věčný. Vy i já potřebujeme Jeho živou vodu denně a v dostatečném množství, aby byl zajištěn náš stálý duchovní růst a rozvoj.

Písma jsou rezervoárem živé vody

Písma obsahují slova Kristova a jsou rezervoárem živé vody, k němuž máme volný přístup a z něhož můžeme pít zhluboka a dlouze. Vy i já musíme hledět na Krista a přicházet ke Kristu, který je „[pramenem] živých vod“ (1. Nefi 11:25; srovnej s Eterem 8:26; 12:28), tím, že budeme číst (viz Mosiáš 1:5), studovat (viz NaS 26:1), a zkoumat (viz Jan 5:39; Alma 17:2) slova Kristova, která jsou obsažena ve svatých písmech, a že na nich budeme hodovat (viz 2. Nefi 32:3). Tímto způsobem můžeme během svého smrtelného putování získávat duchovní vedení i ochranu.

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů má posvátné správcovství zachovávat psaná zjevení v čistotě a v bezpečí (viz NaS 42:56) – tento drahocenný rezervoár živé vody. Církev v 70. a 80. letech 20. století vykonala ohromné dílo, jejímž výsledkem bylo vydání písem, které dnes používáme, s mnoha poznámkami pod čarou, křížovými odkazy a s dalšími studijními pomůckami, mapami a informacemi.

Když byla tato aktualizovaná písmena poprvé představena členům Církve na začátku 80. let 20. století, starší Boyd K. Packer prorokoval:

„V průběhu let díky těmto písmům vzniknou po sobě jdoucí generace věrných křesťanů, kteří znají Pána Ježíše Krista a jsou ochotni následovat Jeho vůli.

Starší generace byla vychována bez nich, ale další generace dorůstá.“ (Conference Report, Oct. 1982, 75; nebo *Ensign*, Nov. 1982, 53.)

Od chvíle, kdy starší Packer pronesl tato slova, uplynulo dvacet čtyři let. A generace, kterou měl na mysli, dnes večer sedí v církevních budovách po celém světě! Mluvil o vás, a mluvil také o mně. Velká většina z vás zná písmena pouze taková, jaká je máme dnes. Myslete na to prosím, zatímco budu dál citovat staršího Packera:

„Budou mít přístup ke zjevením tak, jako žádná jiná generace v historii světa. Do jejich rukou je nyní vloženo dřevo Jozefovo a Judovo. Získají větší učinnost v evangeliu, než jaké mohli dosáhnout jejich předkové. Budou mít svědectví, že Ježíš je Kristus, a budou způsobit o Něm svědčit a obhajovat Ho.“ (Conference Report, Oct. 1982, 75; nebo *Ensign*, Nov. 1982, 53.)

Jsme nejen požehnáni tím, že dnes máme tato písmena tak snadno k dispozici, ale máme také zodpovědnost používat je důsledně a efektivně a pít z hluboka z rezervoáru živé vody. Věřím, že tato generace mladých je více ponořena do písem, je hlouběji obeznámena se slovy proroků a má větší sklony obracet se ke zjevením pro nalezení odpovědí než kterákoli jiná předchozí generace. Přesto však ještě musíme ujit velký kus po těsné a úzké cestě – je toho ještě víc, čemu se máme naučit, co máme uplatňovat v životě a co máme zažít.

Získávejte živou vodu z duchovního rezervoáru

Chtěl bych s vámi nyní projít tři základní způsoby nebo metody, jak získávat živou vodu z duchovního rezervoáru: 1) *číst* písmena od začátku až do konce, 2) *studovat* písmena podle témat a 3) *hledat* v písmech pojítka, vzory a náměty. Každý tento přístup nám může pomoci utišit duchovní žízeň, pokud přizveme společenství a pomoc Ducha Svatého, zatímco čteme, studujeme a hledáme.

Čtení písem od začátku až do konce spouští proud živé vody do našeho života tím, že se seznamujeme s důležitými příběhy, s naukami evangelia a s nadčasovými zásadami. Tento přístup nám také umožňuje dozvědět se o hlavních postavách v písmech a o sledu, čase a kontextu událostí a nauk. Čtení psaného slova tímto způsobem nás vystavuje širokému záběru dané knihy písmena. Toto je první a základní způsob jak získat živou vodu.

Studium jednotlivých témat je obvykle dalším krokem, který vyplývá z četby písem od začátku až do konce a staví na ní. Když například čteme Knihu Mormonovu, můžeme identifikovat důležité naukové i praktické otázky a hledat na ně odpovědi, jako třeba na tyto otázky:

- Co je to víra ve Spasitele?
- Proč je víra v Ježíše Krista první zásadou evangelia?
- Proč a jak vede víra ve Vykupitele k pokání?
- Jak mě usmíření posiluje, abych ve svém každodenním životě dělал to, co bych nikdy se svými omezenými schopnostmi a vlastními silami nezvládl?

Když se soustředíme na takovéto otázky a když studujeme jednotlivá témata a používáme k tomu Průvodce k písmům v trojkombinaci, umožňuje nám to pátrat a bádát v písmech do hloubky a získávat mnohem bohatší duchovní poznání. Tento přístup zvyšuje míru, jakou živá voda proudí do našeho života.

Čtení od začátku až do konce i studium jednotlivých témat jsou nezbytnými podmínkami pro třetí základní metodu získávání živé vody z duchovního rezervoáru. Zatímco čtení písmena od začátku až do konce nám dává základní záběr poznání, studium jednotlivých témat naše poznání prohlubuje. *Hledání* pojítek, vzorů a námětů ve zjeveních staví na našem duchovním poznání a prohlubuje ho tím, že spojuje a rozšiřuje tyto první dvě metody; rozšiřuje náš náhled na plán spásení a naše porozumění tomuto plánu.

Dle mého soudu je pilná snaha objevit pojítka, vzory a náměty součástí toho, co znamená „hodovat“ na slovech Kristových. Tento přístup může otevřít stavidla duchovního rezervoáru, osvětit naše chápání skrze Jeho Ducha a může v nás probudit hlubokou vděčnost za svatá písmena a určitý stupeň duchovní oddanosti, který nelze získat žádným jiným způsobem. Toto hledání nám umožňuje stavět na skále našeho Vykupitele a odolávat větrům zlovolnosti v těchto posledních dnech.

Chtěl bych zdůraznit jednu důležitou myšlenku. Možná jste se zprvu domnívali, že člověk musí mít značné formální vzdělání, aby mohl používat metody, které popisují. Tato domněnka zkrátka není správná. Kterýkoli čestný člověk hledající pravdu, nehladě na své dosavadní vzdělání, může úspěšně používat tyto jednoduché přístupy. Vy ani já nepotřebujeme důmyslné studijní pomůcky a neměli bychom do značné míry spoléhat ani na duchovní poznání druhých. Zkrátka potřebujeme mít upřímnou touhu učit se, společenství Ducha Svatého, svatá písmena a aktivní a zvědavou mysl.

Prorok Joseph Smith učil, že máme „bádat v písmech – bádejte ve zjeveních, která vydáváme, a prostě Nebeského Otce ve jménu Jeho Syna Ježíše Krista, aby vám zjevil pravdu, a budete-li tak činit s okem upřeným na Jeho slávu, nic nepochybujete, odpoví vám mocí svého Svatého Ducha. Pak budete vědět sami za sebe, nikoli díky někomu jinému. Ve své znalosti o Bohu nebudete záviset na člověku.“ (*History of the Church*, 1:282.)

Pokud budeme vy i já prosit, hledat a klepat (viz Matouš 7:7) a vždy se budeme snažit být hodni učit se od Ducha, pak se nám otevřou brány duchovního rezervoáru a živá voda poteče proudem. Potvrzují vám, svědčí vám a slibuji vám, že je to pravda.

Dovolte mi, abych stručně vysvětlil a na příkladech doložil, co myslím těmi pojítky, vzory a náměty.

Pojítka

Pojítka je vztah nebo spojující článek mezi myšlenkami, lidmi, věcmi nebo událostmi, a písmena jsou pojítka plná. Uvažte vztah mezi Věčným Otcem a Jeho Synem Ježíšem Kristem (viz Mosiáš 15:1–9); mezi milosrdenstvím a milostí (viz 2. Nefi 9:8); mezi rukama nevinnými a srdcem čistým (viz Žalm 24:4); mezi zlomeným srdcem a zkroušeným duchem (viz 3. Nefi 9:20); mezi pšenící a koukolem (viz NaS 101:65); mezi poznáním a inteligencí (viz NaS 130:18–19); mezi ospravedlněním a posvěcením (viz NaS 20:30–31); mezi ovce a kozy (viz Matouš 25:32–33); mezi nesmrtelností a věčným životem (viz Mojžíš 1:39) a mnohé další. Snaha s modlitbou hledat tato pojítka, učit se a přemítat o nich – například o tom, v čem jsou si podobná a v čem se liší – je základním zdrojem živé vody, který přináší inspirované postřehy a poklady skrytého poznání.

Když jsem četl jednotlivá standardní písmena od začátku až do konce a studoval jsem různá témata, všiml jsem si, že slovo *porozumění* bylo běžně popisováno jako něco, co má vztah k srdci. Toto pojítka ilustrují dva verše z Knihy Mormonovy:

„Nepoužili jste *srdce* své k *porozumění*; tudíž jste nebyli moudří.“ (Mosiáš 12:27; kurzíva přidána.)

„A zástup naslouchal a dává svědectví; a srdce jejich bylo otevřeno a v *srdci* svém *porozuměli* slovům, jimiž se modlil.“ (3. Nefi 19:33; kurzíva přidána.)

Připadá mi velmi zajímavé, že v těchto i mnoha jiných verších je porozumění spojováno především se srdcem. Všimněte si, že nám není výslovně řečeno, abychom k porozumění použili mysl. Pochopitelně, že musíme používat mysl i rozumové schopnosti, abychom získali a vyhodnotili informace a dospěli k příslušným závěrům a úsudkům. Ale možná nám písmena naznačují, že rozum a „rámě těla“ (NaS 1:19) nejsou postačující pro získání pravého porozumění. A tak porozumění, jak je toto slovo používáno v písmech, neznamená jen nebo dokonce především intelektuálními nebo poznávacími schopnostmi získané pochopení. K porozumění dochází spíše tehdy, když to, co víme rozumem, je nám v srdci potvrzeno jako pravdivé skrze svědectví Ducha Svatého.

Duchovní dar zjevení funguje obvykle tak, že myšlenky a pocity jsou nám vloženy do mysli a do srdce Duchem Svatým (viz NaS 8:2–3; 100:5–8). A když nám svědectví a přesvědčení přechází z hlavy do srdce, pak již nemáme jen informace nebo poznání – ale začínáme rozumět mocné změně srdce a usilujeme o ni. Porozumění je tudíž výsledkem zjevení, je to duchovní dar, je to podmínka pro obrácení, a nabádá nás k tomu, abychom důsledněji žili v souladu se zásadami, kterým se učíme.

Tento zjevený postřeh o vztahu mezi srdcem a porozuměním významně ovlivnil můj přístup k učení se evangelium a k jeho studiu, pozitivně ovlivnil to, jak se sestrou Bednarovou učíme své děti a vnoučata, a měl vliv na moji kněžskou službu.

Vzory

Vzor je postup, model nebo předloha, který lze použít jako pomůcku pro to, abychom něco opakovaně dělali nebo tvořili. A písmena jsou plná duchovních vzorů. Duchovní vzor má obvykle širší záběr a obsahuje toho víc než pojítka. V Nauce a smlouvách nacházíme vzory

pro kázání evangelia (viz NaS 50:13–29), pro to, jak se vyhnout oklamání (viz NaS 52:14, 18–19), pro stavbu chrámů (viz NaS 115:14–16), pro zakládání měst (viz NaS 94), pro organizování kněžských kvor (viz NaS 107:85–100) a vysokých rad (viz NaS 102:12) a pro mnoho dalších účelů. Vyhledávání a studování vzorů v písmech představuje další důležitý zdroj živé vody a pomáhá nám lépe se seznámit a obeznámit s moudrostí a úmyslem Páně (viz NaS 95:13).

Když jsem Nauku a smlouvy četl od začátku až do konce a když jsem v ní studoval jednotlivá témata, zapůsobil na mě vzor, který lze najít v mnohých Pánových odpovědích na otázky misionářů. V roce 1831 se několikrát stalo, že různé skupiny starších, kteří byli povoláni kázat evangelium, si přáli vědět, jak mají postupovat a po jaké trase a jakým způsobem mají cestovat. Ve zjeveních daných skrze proroka Josepha Smitha Pán opakovaně radil těmto bratřím, že mohou cestovat po vodě i po souši (viz NaS 61:22), že si mohou vyrobit nebo zakoupit potřebná vozidla (viz NaS 60:5), že mohou cestovat všichni společně nebo jít po dvojicích (viz NaS 62:5) a že mohou náležitě cestovat mnoha různými směry (viz NaS 80:3). V těchto zjeveních byly bratři konkrétně poučeni, že se mají rozhodnout „jak se [jim] zdá dobré“ (NaS 60:5; 62:5) nebo „jak jim to bude oznámeno... skrze úsudek jejich“. (NaS 61:22.) V každém tomto případě Spasitel prohlásil: „Nezáleží mi na tom.“ (NaS 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; viz také 80:3.)

Pánova slova „nezáleží mi na tom“ se mohou zpočátku zdát překvapivá. Je jasné, že Spasitel neříkal těmto misionářům, že se nestará o to, co dělají. Spíše kladl důraz na to, že je důležité dát to nejdůležitější na první místo a zaměřit se na to, co je správné – což v těchto případech bylo dorazit do určeného pole působnosti a začít tam pracovat. Misionáři měli použít víru, zdravý úsudek a měli jednat podle vedení Ducha a rozhodnout se, jak cestovat do místa svého pověření co nejlepším způsobem. To podstatné byla práce, kterou byli povoláni vykonat; jak se tam dostat bylo sice důležité, ale nebylo to podstatné.

Toto je pro vás i pro mne úžasný vzor, který můžeme používat v životě. Ježíš Kristus zná a miluje každého z nás osobně. Zajímá se o náš duchovní rozvoj a pokrok a povzbuzuje nás, abychom rostli tím, že budeme používat inspirovaný, spravedlivý a moudrý úsudek. Vykupitel nás nikdy neopustí. Máme se

vždy modlit o vedení. Máme vždy usilovat o stálé společenství Ducha Svatého. Ale nemáme se strachovat ani ztrácet odvahu, když odpovíme na naše prosby o vedení nebo o pomoc nepřicházejí vždy rychle. Tyto odpovědi přicházejí náhle jen zřídkakdy. Náš pokrok by se zbrzdil a náš úsudek by se oslabil, kdyby nám byla každá odpověď dána okamžitě a bez nutnosti zaplatit cenu víry, práce, studia a vytrvalosti.

Vzor, který zde popisují, je stručně ilustrován v následujících pokynech oněm prvním misionářům:

„Já, Pán, jsem ochoten, jestliže kdokoli mezi vámi si přeje jeti na koni nebo na mezku nebo na voze, obdrží toto požehnání, jestliže je přijme z ruky Páně s *vděčným srdcem ve všech věcech*.

Tyto věci zůstávají na vás, abyste učinili *podle soudnosti a pokynů Ducha*.

Vizte, království je vaše. A vizte, a hleďte, *já jsem s věrnými vždy*. Tak jest. Amen.“ (NaS 62:7–9; kurzíva přidána.)

To, co je nejdůležitější v této pasáži, nejsou koně, mezci nebo vozy; ale vděčnost, soudnost a věrnost. Povšimněte si prosím základních prvků v tomto vzoru: 1) vděčné srdce ve všech věcech; 2) jednat podle soudnosti a pokynů Ducha a 3) Spasitel je s věrnými vždy. Dokážeme začít vnímat ono vedení a ujištění, obnovení a sílu, která může plynout z toho, když se budeme řídit tímto jednoduchým vzorem pro inspirovaný a spravedlivý úsudek? Vzory v písmech jsou vskutku drahocenným zdrojem živé vody.

Nejtěžší rozhodnutí, která kdy budeme muset udělat, se málokdy týkají volby mezi dobrou a špatnou nebo mezi přitažlivou a nepřitažlivou variantou. Obvykle je pro nás nejtěžší rozhodnout se mezi dobrým a dobrým. V této pasáži z písmen byly možná koně, mezci a vozy stejně prospěšnými variantami pro misionářské putování. Podobně se můžeme vy i já v různých obdobích života setkat s tím, že existuje více než jedna přijatelná příležitost nebo možnost, kterou si můžeme vybrat. Když před námi stojí podobná důležitá rozhodnutí, měli bychom pamatovat na tento vzor z písem. Když dáme v životě na první místo to podstatné – například oddané učednictví, dodržování smluv a dodržování příkázání – pak budeme požehnáni inspirací a zdravým úsudkem na cestě, která nás vede zpět do našeho nebeského domova. Když dáme to podstatné na první místo, nemůžeme „jíti špatně“. (NaS 80:3.)

Náměty

Náměty jsou hlavní opakující se a sjednocující zásady nebo myšlenky, které jsou jako základní vlákna vetkány do textu. Náměty v písmech mají obvykle širší záběr než vzory nebo pojítka a jsou obsažnější. Náměty vlastně poskytují pozadí a kontext pro pochopení pojítek a vzorů. Proces vyhledávání a nacházení námětů v písmech nás vede k základním naukám a zásadám spasení – k věčným pravdám, které přivolávají potvrzující svědectví Ducha Svatého (viz 1. Jan 5:6). Tento přístup k získávání živé vody z rezervoáru písem je nejnáročnější a nejpracnější; také přináší největší míru vzdělání a duchovního osvěžení. A v písmech se vyskytuje hojnost mocných námětů.

Například Kniha Mormonova vyšla v této dispensaci „k přesvědčení Židů a pohanů, že Ježíš je Kristus, Věčný Bůh, zjevující se všem národům“. (Titulní strana Knihy Mormonovy.) Ústředním a opakujícím se námětem Knihy Mormonovy je výzva určená všem, aby přišli „ke Kristu a [byli] v něm zdokonalováni“. (Moroni 10:32.) Všechno učení, varování, napomenutí a pasáže v této mimořádné knize písma se soustřeďuje na Ježíše Krista jako na Vykupitele a našeho Spasitele a svědčí o NĚm.

Dovolte mi, abych uvedl několik dalších příkladů důležitých námětů pomocí veršů z Knihy Mormonovy:

„Pakliže děti lidské zachovávají příkázání Boží, on je živí a posiluje je a poskytuje prostředky, jimiž mohou uskutečnit to, co jim přikázal.“ (1. Nefi 17:3.)

„Musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu.“ (2. Nefi 31:20.)

„Lidé jsou, aby mohli mít radost.“ (2. Nefi 2:25.)

„V síle Páně můžeš činiti všechny věci.“ (Alma 20:4.)

„Zlovolnost nikdy nebyla štěstím.“ (Alma 41:10.)

Když mi slíbíte, že se nebudete smát, řeknu vám o jednom jednoduchém způsobu, jak vyhledávám náměty v písmech já. Nepřimlouvám se za to, abyste používali tentýž přístup, ani to nedoporučuji; různí lidé používají různé metody se stejnou účinností. Zkrátka jen popisuji postup, který funguje v mém případě.

Nedávno jsem byl pověřen pronést proslov. Když jsem se připravoval, měl jsem dojem, že mám mluvit o duchu a účelech shromažďování. Studoval jsem nedávné konferenční poselství staršího Russella M. Nelsona o

zásadě shromažďování (viz *Liahona*, listopad 2006, 79–82) a přemítal jsem o něm a toto téma se dokonale hodilo k povaze a kontextu mého pověření (viz *The Spirit and Purposes of Gathering* [proslov pronesený na zasvěcujícím shromáždění na BYU–Idaho, 31. října 2006]).

UVĚDOMIL jsem si, že toho musím z písem o shromažďování hodně nastudovat. A tak jsem si ve standardních písmech vyhledal každý verš, který obsahoval nějaký tvar slova *shromáždít*, a tyto verše jsem si vypsals. Pak jsem každý verš přečetl a snažil jsem se najít pojítka, vzory a náměty. Je důležité, abych dodal, že jsem nezačal číst s nějakou představou toho, co hledám. Modlil jsem se o to, aby mi Duch Svatý pomáhal, a prostě jsem začal číst.

Když jsem pročetl verše o shromažďování, označoval jsem verše s podobnými slovy nebo s podobnou hlavní myšlenkou pastelkami. Když jsem pak všechny verše přečetl, některé byly označeny červeně, některé zeleně a jiné dalšími barvami.

Teď přijde to, co vás možná rozesměje. Pak jsem si vzal nůžky a těmi jsem vystříhal vypsané verše z písem a srovnal jsem je do hromádek podle barvy. Díky tomu jsem měl velkou hromádku veršů označených červeně, velkou hromádku veršů označených zeleně, a tak dále. Pak jsem verše z každé velké hromádky roztřídil do hromádek menších. Jako prvňáček jsem musel nejspíš milovat stříhání nůžkami a rovnání věcí do hromádek!

Díky tomuto postupu jsem se toho hodně dozvěděl o zásadě shromažďování. Když jsem například zkoumal ty velké hromádky veršů, zjistil jsem, že v písmech se píše přinejmenším o třech aspektech shromažďování: o *účelech* shromažďování, o *druzích a místech* shromažďování a o *požehnáních* plynoucích ze shromažďování.

Všiml jsem si, že mezi hlavní *účely* shromažďování patří uctívání (viz Mosiáš 18:25), přijímání rady a ponaučení (viz Mosiáš 18:7), budování Církve (viz NaS 101:63–64) a zajištění obrany a ochrany (viz NaS 115:6). Při studiu *druhů a míst* shromažďování jsem zjistil, že jsme shromažďováni do věčných rodin (viz Mosiáš 2:5), do znovuzřízené Církve (viz NaS 101:64–65), do kůlů Sionu (viz NaS 109:59), do svatých chrámů (viz Alma 26:5–6) a do dvou velkých středisek: do starého Jeruzaléma (viz Eter 13:11) a do města Sionu neboli Nového Jeruzaléma (viz NaS 42:9; Články víry 1:10). S vděčností jsem

se dozvěděl, že mezi *požehnání* plynoucí ze shromažďování patří mimo jiné vzdělávání (viz Efezským 4:12–13), zachování (viz Mojžíš 7:61) a síla (viz NaS 82:14).

Díky tomuto postupu jsem obdržel ještě hlubší pochopení ducha shromažďování jako nedílné součásti znovuzřízení všech věcí v dispensaci plnosti časů. Nebudu nyní věnovat čas tomu, abych uváděl, co dalšího jsem se dozvěděl o shromažďování; mým cílem je stručně ilustrovat jeden ze způsobů hledání námětů v písmech.

Požehnání, která můžeme obdržet

Požehnání poznání, pochopení, zjevení a duchovní radosti, která můžeme získat, když čteme a studujeme písma a když v nich hledáme, jsou úžasná. „[Hodování] na slově Kristově“ (2. Nefi 31:20) je poučné, podnětné a příjemné. Slovo je dobré „neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati porozumění mé, ano, počíná mi býti lahodným“. (Alma 32:28.) „Vizte, jsou napsána, máte je před sebou, tudíž zkoumejte je“ (3. Nefi 20:11) a budou ve vás „studnicí vody prýšticí se k životu věčnému“. (Jan 4:14.)

Při své osobní četbě, studiu a hledání v průběhu let jsem se mnohokrát soustředil na nauku o usmíření Ježíše Krista. Žádná jiná událost, znalost nebo vliv na mě nemělo během mých 54 let ve smrtelnosti větší účinek, než když jsem opakovaně četl, do hloubky studoval a hledal pojítka, vzory a náměty týkající se nauky o usmíření. Tato ústřední, spásná nauka postupně skrání mou duši jako rosa z nebe; ovlivňuje mé myšlenky, slova a činy (viz Mosiáš 4:30) a stává se pro mne doslova studnicí živé vody.

Lehiovo vidění

To, jak je důležité číst a studovat písma a hledat v nich, je zvyrazněno v několika prvcích Lehiova vidění o stromu života.

Otec Lehi viděl několik skupin lidí, kteří se tlačili kupředu po těsné a úzké cestě ve snaze dostat se ke stromu a k jeho ovoci. Členové každé skupiny vstoupili na tuto cestu branou pokání a křtu vodou a obdrželi dar Ducha Svatého (viz 2. Nefi 31:17–20). Strom života je v tomto snu ústředním motivem a v 1. Nefim 11 se vysvětluje, že tento strom představuje Ježíše Krista. Ovoce stromu je symbolem požehnání plynoucích ze Spasitelova usmíření. Je zajímavé, že hlavní námět

Knihy Mormonovy, totiž zvat všechny, aby přišli ke Kristu, je také ústředním námětem Lehiova vidění. Zvláště zajímavá je tyč ze železa, která vedla ke stromu. (Viz 1. Nefi 8:19.) Tou tyčí ze železa je slovo Boží.

V 1. Nefim 8, ve verších 21 až 23, se dozvídáme o skupině lidí, kteří se tlačili kupředu a vydali se na cestu vedoucí ke stromu života. Když se však tyto lidé dostali do mlhy temnoty, která představuje pokušení ďáblova (viz 1. Nefi 12:17), ztratili směr, zabloudili a ztratili se.

Je důležité povšimnout si, že v těchto verších není žádná zmínka o tyči ze železa. Ti, kteří nedbají na slovo Boží nebo s ním zacházejí lehkovážně, nemají přístup k tomuto božskému kompasu, který ukazuje směrem ke Spasiteli. Považte, že tato skupina se dostala na cestu, tlačila se kupředu a projevovala určitou míru víry v Krista a duchovní přesvědčení, ale pokušení ďáblova je svedla z cesty a oni se ztratili.

Ve verších 24 až 28 v 8. kapitole čteme o druhé skupině lidí, kteří se dostali na těsnou a úzkou cestu vedoucí ke stromu života. Tato skupina se tlačila kupředu mlhou temnoty a držela se tyče ze železa, až se přiblížila a pojedla z ovoce stromu. Avšak když se této druhé skupině lidí posmívali obyvatelé veliké a prostorné stavby, tyto lidé se styděli a odpadli na zakázané cesty a ztratili se. Všimněte si prosím toho, že o této skupině se píše, že se *drželi* tyče ze železa.

Je významné, že druhá skupina se tlačila kupředu s vírou a s oddaností. Také měli ono dodatečné požehnání tyče ze železa, *a oni se té tyče drželi!* Když se však setkali s pronásledováním a protivenstvím, odpadli na zakázané cesty a ztratili se. Dokonce i když tato skupina měla víru, oddanost a slovo Boží, ztratila se – možná proto, že četli *nebo* studovali písma *nebo* v nich hledali pouze *občas*. Napadá mě, že držet se tyče ze železa znamená pouhé občasné „záchvěvy“ studia nebo spíše nepravidelné smočení se než důsledné a trvalé ponoření se do slova Božího.

V 30. verši čteme o třetí skupině lidí, kteří se tlačili kupředu a neustále se pevně drželi tyče ze železa, dokud se nepřiblížili a nepadli a nepojedli z ovoce stromu. Klíčovým výrazem v tomto verši jsou slova „neustále se pevně držíce“ tyče ze železa.

Třetí skupina se také tlačila kupředu s vírou a s přesvědčením; avšak není zde ani náznak toho, že by zabloudili, odpadli na zakázané cesty nebo že by se ztratili. Možná, že tato třetí skupina lidí *důsledně*

četla a studovala slova Kristova a hledala v nich. Možná, že právě tento trvalý proud živé vody zachránil třetí skupinu před zahynutím. A právě k této skupině se máme snažit přidat, vy i já.

„Co znamená ona tyč ze železa, kterou náš otec viděl, jež vedla ke stromu?

A já jsem jim pravil, že to je slovo Boží; a ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se *ho pevně držeti*, nikdy nezahynou; ani pokušení a ohnivě šípy protivníka je nemohou přemoci ke slepotě a svést ke zničení.“ (1. Nefi 15:23–24; kurzíva přidána.)

Jaký je tedy rozdíl mezi tím držet se tyče ze železa a držet se jí pevně? Myslím, že pevně se držet železné tyče zahrnuje důsledné a modlitbou doprovázené používání všech tří způsobů, o nichž jsme dnes diskutovali, jak živou vodu získávat.

„A stalo se, že jsem spatřil, že tyč ze železa, kterou viděl můj otec, je slovo Boží, jež vede k prameni živých vod neboli ke stromu života.“ (1. Nefi 11:25.)

Každý tento přístup – číst od začátku až do konce, studovat podle jednotlivých témat a vyhledávat pojítka, vzory a náměty – je povznášející, je poučný a zajišťuje občasný příděl Spasitelovy živé vody. Jsem však přesvědčen, že pravidelné používání všech tří metod vytváří trvalejší proud živé vody a do značné míry to představuje pevné držení se tyče ze železa.

Při běžných každodenních činnostech ztrácíme vy i já značnou část vody, z níž se skládá velká část našeho fyzického těla. Žízeň je poptávka tělesných buněk po vodě, a voda musí být dodávána našemu tělu denně. Upřímně řečeno nemá žádný význam občas se

„naplnit“ vodou mezi dlouhými intervaly dehydratace. Totéž platí i duchovně. Duchovní žízeň je požadavkem po živé vodě. Trvalý proud živé vody je mnohem důležitější než občasné usrkávání.

Čteme a studujeme písmo a hledáme v nich, vy i já, tak, že se díky tomu můžeme pevně držet tyče ze železa – nebo se vy i já jen tak přidržujeme? Tlačíme se, vy i já, kupředu k prameni živých vod – a spoléháme na slovo Boží? Toto jsou důležité otázky, o nichž má každý z nás s modlitbou přemítat.

Dnes večer si na závěr společně zazpíváme píseň „Železná tyč“. Tato píseň spravedlivých bude vskutku vroucí a horlivou modlitbou (viz NaS 25:12). Kéž máme uši, abychom slyšeli ponaučení, kterým tato píseň učí.

Svědčím o Ježíši Kristu a o moci Jeho slova a o Něm jako Slovu. Je Synem Věčného Otce a já vím, že On žije. Svědčím o tom, že budeme-li se pevně držet tyče ze železa, dovede nás to k Jeho živé vodě. Jako Jeho služebník vám dávám toto požehnání: aby vaše touha a schopnost držet se pevně tyče ze železa byla rozhojněna, aby vaše víra ve Spasitele se prohloubila a vytěsnila vaše obavy a abyste zhluboka pili z rezervoáru písem a tím Ho poznali. Kéž vždy pamatujeme na to, že

*když je pokušení nejbliže
a jdeme hustou mlhou,
o tu tyč se opřít můžeme,
o pomoc nebeskou.
(Hymns, č. 274)*

V posvátném jménu Ježíše Krista, amen.